

De remarcat forma deosebită în care s-a prezentat orchestra, sensibil receptivă la sugestiile dirijorului Ion Baci, care a urmărit, a susținut și a amplificat cîntul tinerilor interpreți.

Laura Otilia VASILIU

DEVA

La Deva s-a desfășurat a doua ediție a Festivalului muzicii de cameră. De la început trebuie să remarcăm că în județul Hunedoara nu există instituții muzicale profesioniste care să promoveze această muzică — nu există filarmonici, orchestre simfonice sau operă — dar există un public iubitor de o astfel de muzică, așa încît, hotărîrea luată în urmă cu un an, de către Școala generală nr. 8 (cu clase de muzică), de Comitetul de cultură al municipiului și de sindicatul Învățămînt — Deva, de a iniția și programa anual această manifestare este bine venită și primită într-o zonă industrializată, deci dezvoltată.

Dacă la prima ediție (26.05.1982—29.06.1982) cei ce au susținut în exclusivitate programul festivalului au fost instrumentiști — cadre didactice ale Școlii generale nr. 8, iată că la actuala ediție (27.05.1983—13.06.1983) și-au confirmat prezența și interpreți de pe alte meleaguri: din municipiul Hunedoara — de la Școala generală nr. 4 — și din municipiul Cluj-Napoca — de la Conservatorul de muzică „G. Dima” și de la Liceul de muzică.

Repertoriul propus audienței în cadrul recitalurilor a fost alcătuit în general din piese de factură preclasică, clasică și romantică; muzica contemporană și cea românească (instrumentală) au fost mai puțin reprezentate.

Dintre interpreți s-au detașat prin măiestria execuțiilor: lect. univ. Petre Baci (violoncel) și lect. univ. Aleksandrina Dăianu (pian) de la Conservato-

rul clujean, profesorii Enikő Szigheti (vioară) și Mihaela Gavriș (pian) de la Liceul de muzică din Cluj-Napoca; profesorii Virginica Hanganu (vioară) și Ana Duțică (pian) din Hunedoara precum și profesorii Octavian Negreanu și Angelica Dărvășan, din Deva. De asemenea, un aport deosebit la reușita festivalului l-au reprezentat și formațiile dirijate de prof. Nicolae Iacobescu — Corul de cameră al Direcției sanitare, Deva, profesoara Doina Hotea — corul Școlii generale nr. 8 și grupul vocal al sindicatului învățămînt Deva și prof. Octavian Negreanu — dirijorul Orchestrei de cameră al Sindicatului Învățămînt, Deva. Nu putem să nu subliniem probitatea profesională a muzicologului Ana Bohancu care a comentat programul recitalurilor într-un limbaj de specialitate dar accesibil publicului.

Închiderea festivalului a revenit Orchestrei de cameră care, prin excelența interpretare a repertoriului abordat (Vivaldi, Bach, Händel și Paul Constantinescu) a confirmat încă o dată că acordarea premiului I la ediția a III-a a Festivalului național „Cîntarea României” nu a fost întîmplătoare ci rodul muncii serioase a membrilor formației. De altfel, orchestra — formată în principal din cadre didactice de la Școala generală nr. 8 — se bucură de un real prestigiu și constituie una din „piesele” de bază ale programelor-spectacole organizate în municipiu.

Am dori, ca ținînd seama de cele arătate mai sus (aliniatul întîi!) instituțiile artistice din țară să fie mai receptive la invitațiile făcute de a participa la festival, nu de altceva dar exceptînd cîteva situații cînd cei vizați n-au răspuns cu solitudine chemării organizatorilor, publicul a fost destul de numeros și mai ales interesat — interes stîrnit (și) de evoluțiile foarte bune ale instrumentiștilor care au prezentat un repertoriu „pus la punct”... chiar dacă condițiile de sală nu au fost, uneori, decît mulțumitoare.

Corneliu BOGARIU

CRONICA DISCULUI

Disc omagial

Ciprian Porumbescu

Casa de discuri ELECTRECORD se înscrie în acțiunile anului omagial „Ciprian Porumbescu” printr-un disc de referință, ce reunește — în interpretări prestigioase — lucrări instrumentale cunoscute sau mai puțin cunoscute ale compozitorului. Această inițiativă meritorie este menită a face cunoscută publicului larg, meloman, opera lui Ciprian

Porumbescu, compozitor patriot și revoluționar, precursor al școlii muzicale românești din secolul XIX, melodist prin excelență, a cărui creație vibrează pe coarda sensibilă și limpede a muzicii poporului său.

Discul omagial „Ciprian Porumbescu” (ST-ECE 02179) cuprinde pe fața întîi binecunoscuta și mult apreciată *Baladă pentru vioară și orchestră*, în interpretarea violonistului Ștefan Ruha, acompaniat de Filarmonica din Cluj-Napoca dirijată de Emil Simon, precum și *Rapsodia română pentru orchestră* (orchestrație realizată de Constantin Bobescu), interpre-

tată de Orchestra simfonică a Radioteleviziunii române dirijată de Paul Popescu. Cele două formații simfonice ale țării se întrec în a sublinia bogăția melodică a lucrărilor, cu deosebită forță de expresie, la care se aliază căldura timbrală a violonistului Stefan Ruha, cu vibranta pasiune interpretativă ce îi este proprie.

Fața a doua a discului este înregistrată cu un număr de șapte piese pentru pian din creația camerală a lui Ciprian Porumbescu, de care marele public are mai puțină cunoștință, dar care nu este lipsită de aceeași substanță melodică de proveniență populară.

Primele patru piese: *Nocturna*, *Hora detrunchiaților*, *Peneș Curcanul* și *Zina Dunării* sint interpretate de pianistul Cristea Zalu, cu măiestrie și sensibilitate evidențiind expresivitatea muzicii cu o deosebită naturalitate.

Se cuvine a semnală aici o inadvertență între indicația care apare pe mapa discului și una dintre piesele pentru pian interpretate de Cristea Zalu. Ea este *Nocturna op. 17*, cunoscută sub denumirea de *Souvenir de Nervi*, dedicată domnișoarei Emilly de Poppen și nu *Nocturna Tempi Passati, op. 19*, dedicată Berthei, cum se notează în prezentare (Violrel Cosma).

Ultimele trei piese pentru pian înregistrate pe disc: *Hora Brașovului*, *O dimineată pe Timpa* și *Bătrâneasca* sint artistic interpretate de pianistul Gabriel Amiraș care le subliniază cu delicatețe frumusețile.

Prezentarea discului pune la dispoziția publicului meloman o amănunțită informație asupra vieții și creației compozitorului Ciprian Porumbescu.

La realizarea acestui disc omagial au participat cu merite evidente redactorul Adriana Velincov Dan — pentru acuratețea înregistrării STEREO — și graficianul Valentin Săhleanu — pentru grafica simplă dar evocatoare a mapei. În concluzie, un disc așteptat și binevenit în discoteca fiecărui iubitor de muzică.

Mihaela MARINESCU

Coruri celebre din opere

De-a lungul anilor, realizările artistice ale Ansamblului Armatei s-au impus ca valori stabile ale stagiunilor muzicale românești. În aproape patru decenii de activitate, acest Ansamblu a participat la desfășurarea unor semnificative evenimente muzicale, constituindu-se într-o prezență activă, cu un

repertoriu deosebit de vast, de la creația oglindind tematica specifică, a cîntecului patriotic și ostășesc, la mari pagini din literatura muzicală națională și universală. Adesea ecoul concertelor susținute de ansamblu a stăruit în memoria melomanilor, arta interpretărilor demonstrînd de fiecare dată o neobosită dorință de a răspunde pozitiv încrederii acordate de public. Din marele repertoriu al Ansamblului Armatei s-a realizat, de curind, o selecție muzicală cu o tematică oarecum aparte. Corurile din opere, care alcătuiesc sumarul discului editat de Electrecord, au răsunat adesea în concertele Ansamblului, făcînd să strălucească frumusețea unor glasuri de calitate remarcabilă, bine îndrumate de maeștrii aflați la pupitrul dirijoral. Apariția discului se constituie astfel într-un act de cultură care arată nivelul de preocupări și largul orizont al activității ansamblului.

Enumerarea paginilor celebre din opere, alese pentru disc, este în sine o demonstrație, mai ales dacă ținem seama că dirijorul Sergiu Eremia, secondat de maestrul de cor Gheorghe Popescu și-au propus interpretări în limba originală, pentru respectarea cit mai fidelă a sensurilor partiturii. Majoritatea corurilor aparțin muzicii clasice (*Fidelio* de Beethoven) și romantice (*Freischütz* de Weber, *Olandezul zburător* de Wagner, *Faust* de Gounod, *Carmen* de Bizet, *Nabucco*, *Trubadurul* și *Ernani* de Verdi). Acestor pagini de recunoscută celebritate li se adaugă două fragmente din muzica de operă rusă, mai puțin cunoscute (*Demonul* de Rubinstein și *Sadko* de Rimski Korsakov), precum și două coruri din *Ion Vodă* de Gheorghe Dumitrescu. Deci, o autentică panoramă a momentelor în care corul ocupă un loc solistic în spectacolul de operă. În munca de realizare a înregistrărilor, poate mai mult decît în cea de pregătire a spectacolelor, grija pentru calitatea sonoră, pentru stil în frazare și nuanțare, pentru acuratețea dicțiunii, impresionează. Aceasta chiar atunci cînd avem de-a face cu transcripții pentru cor bărbătesc, așa cum se întîmplă cu corurile lui Gh. Dumitrescu, *Trubadurul* de Verdi și *Carmen* de Bizet (transcripții de Dinu Stelian) sau cu *Nabucco* de Verdi (transcripție de Sergiu Sarchizov). Ascultîndu-i, este greu de imaginat originalul, atît de autentică și captivantă este expresia corală adoptată. În compania orchestrei Ansamblului, strălucirea frazelor, incisivitatea declamatorică tipică pentru operă se evidențiază. Iată condițiile care argumentează succesul de necontestat al discului, adăugînd celebrității paginilor alese, caratele de calitate ale interpretării.

Grigore CONSTANTINESCU